MECIUL CLAY—FRAZIER A ȘI ÎNCEPUT...

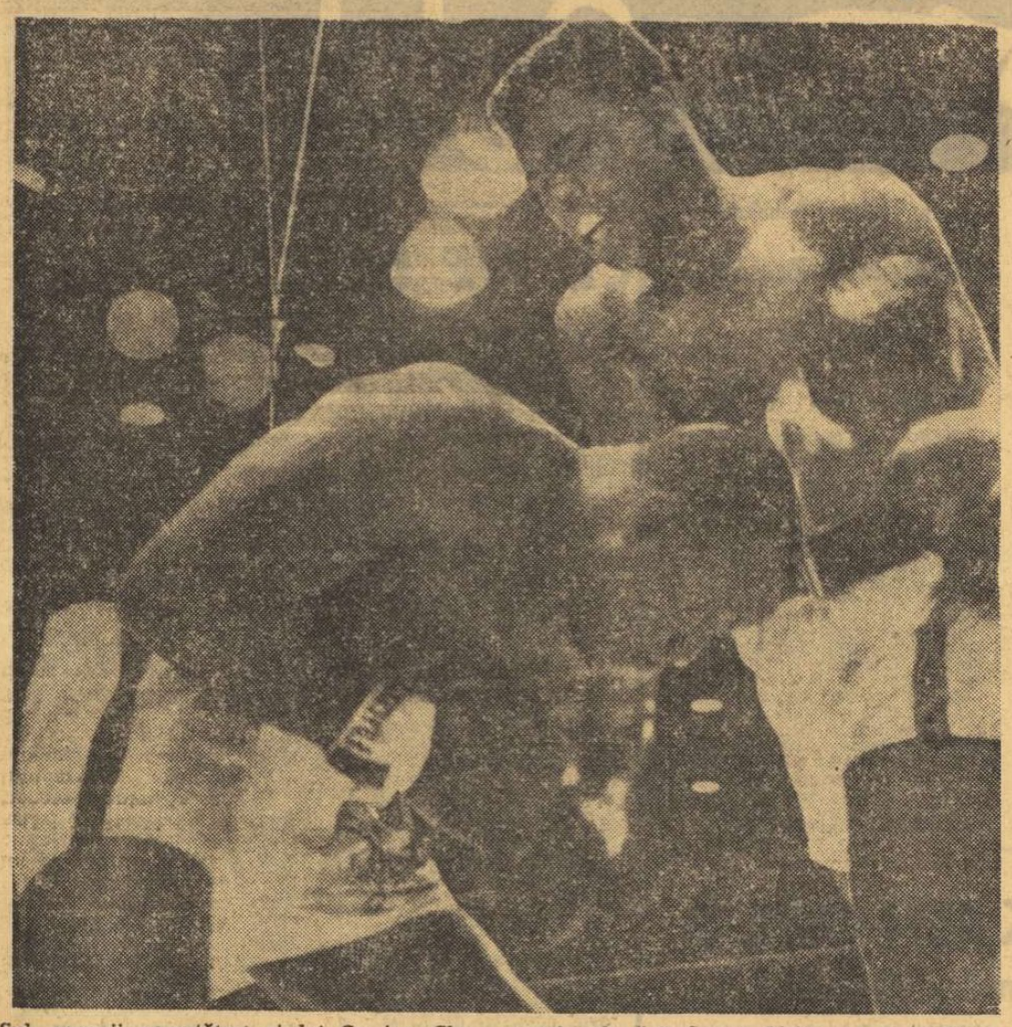

Sub pumnii necruțători ai lui Cassius Clay, „ursul cel rău" Sonny Liston se va prăbuși iremediabil la podea. Imagine din istoria agitată a luptei pentru titlul suprem al boxului profesionist

Scrisoare din New York

Povestea celebrului pugilist american de culoare Cassius Clay este lungă și plină de peripeții. Acel care la vîrsta de 22 ani avea să devină cel mai teribil dintre campionii mondiali la categoria supremă s-a născut la 17 ianuarie 1942 în orașul Louisville. Sărac, hoinărind pe străzile înguste și insalubre ale cartierului negrilor, Clay și-a imitat predecesorii săi celebri Ray Sugar Robinson, Joe Louis sau Bob Armstrong, înscriindu-se la o școală de... box. Băiatul înalt și cu un joc de picioare care-l punea în umbră pe celebrul dansator Fred Astaire, s-a impus rapid în mijlocul tinerilor veniți să-și vîndă talentul managerilor, pentru un pumn de bani.

După o serie de meciuri amicale susținute ca amator în 1960 Cassius Clay reușește la Louisville să cucerească titlul de campion național al S.U.A. la categoria semigrea. Tot în același an — pe care el l-a numit „anul fericirii" — Clay își înscrie numele pe lista cîștigătorilor competiției „Mănușa de aur" de la Chicago, iar cîteva luni mai tîrziu primește certificatul de „bun pentru echipa olimpică a S.U.A.".

La Roma, în fața tuturor specialiștilor mondiali, rapidul Cassius Clay se detașează cu siguranță și în finală îl ridiculizează pe „vulpoiul" polonez Pietrykowski, cucerind medalia olimpică de aur. Clay începuse să cocheteze serios cu marile performanțe. Campionul olimpic semnase încă pe ringul de la Palazzo dello Sport contractul cu o mare carieră pugilistă profesionistă.

Imediat ce s-a întors la Louisville, un grup de oameni de afaceri, care operau în fabricarea tutunului, l-au luat în menajament oferindu-i un salariu lunar pentru a se pregăti așa cum trebuie, ca să poată urca pe ringul profesionist. Managerii au făcut o serioasă și sigură investiție în talentul lui Clay. Cînd acesta și-a cîștigat galoanele de campion mondial, atunci a trebuit să plătească cu dobîndă investițiile oamenilor de afaceri.

În 1960, la 29 octombrie, în primul meci profesionist, îl învinge pe Tunney Hunsaker, iar mai tîrziu, la Miami, îl face k.o. în rundul 4 pe Herb Siler. Un an mai tîrziu Clay susține 8 meciuri, obținînd tot atîtea succese. Anul 1962 se înscrie cu litere majuscule în palmaresul campionului olimpic. Obține 6 k.o.-uri, printre victime numărîndu-se Archie Moore (rep. 4) și argentinianul Lavorante (rep. 6), care mai tîrziu avea să moară în lupta cu pumnii, după ce stătuse în comă mai bine de 45 de zile.

Clay este foarte prudent în 1963. El știa că mai are mult de învățat, că trebuie să „danseze" bine și să-și regleze directele de stîngă. Ca atare susține numai 3 meciuri pe care le cîștigă. În 1964 pe ringul de la Miami, Clay obține centura mondială cu diamante. Puternicul boxer negru îl face k.o. tehnic pe „ursul" Sonny Liston, care în rundul 7 acuză o luxație la umărul drept. Unii specialiști declină victoria lui Clay declarînd că a fost un simplu accident.

Începe o serioasă campanie de presă care susține revanșa. Aceasta are loc pe ringul unui garaj de avioane din localitatea Lewiston, departe de New York și de reprezentanții „mafiei" care operează în boxul profesionist. Clay execută chiar din primul minut un clasic „un-doi" la figură și Sonny Liston este făcut k.o. spre stupoarea publicului spectator. Cassius Clay își înscrie astfel numele pe lista marilor campioni ai categoriei, figurînd cu cinste alături de un Jack Dempsey, Gene Tunney, Rocky Marciano sau Joe Louis.

Rînd pe rînd, challengerii săi cad ca seceratî de loviturile plasate cu o viteză și o precizie uimitoare. În tentativele lor de a-l înfrînge pe Clay, se înclină ridiculizați Floyd Patterson (k.o. 12), Henry Cooper (k.o.—6), Brian London (k.o.—3), Cleveland Williams (k.o.—3) și alții. Doi boxeri extrem de rezistenți, de parcă ar fi fost căptușiți pe dinăuntru cu oțel, au reușit să termine meciul în poziție verticală, învinși după 15 runduri în care însă au fost transformați în saci de nisip — Ernie Terrel și canadianul George Chuvalo.

La 29 martie 1967 susține ultimul meci, al „primei" sale cariere sportive, apărîndu-și titlul în fața boxerului Zora Folley — tată a 8 copii — care este învins prin k.o. în rundul 8. Bilanțul pînă atunci: 29 de meciuri — 23 de k.o.-uri și 6 victorii la puncte. Cassius Clay era în 1967 vedeta incontestabilă a boxului mondial.

Ce s-a întîmplat în continuare? Este cunoscut că marele campion a intrat în conflict cu autoritățile militare americane refuzînd să fie încorporat pentru a lupta în războiul de agresiune din Vietnam. Drept pedeapsă pentru acest act de indisciplină, Clay a fost suspendat și condamnat de autoritățile din S.U.A. Au urmat o serie de lungi procese, Clay plătind cu sume serioase avocații care se ofereau să-l apere. În același timp el a aderat la o sectă religioasă primind numele de „Mohamed Ali". Clay a fost deposedat de titlul mondial, care la ora aceasta este deținut de Joe Frazier, campionul olimpic de la Tokio (versiunea statului New York) și fostul său sparing-partener Jimmy Ellis (versiunea WBA). În acest „straniu interludiu" al disputei pentru titlul mondial, opinia publică a continuat să-l considere însă pe Clay drept singurul campion mondial. Iar, în fiecare lună, clasamentele mondiale alcătuite de cunoscutul specialist american Nat Fleischer — în revista sa „The Ring" — începeau tot cu Cassius Clay.

Lupta a continuat cu vehemență pe terenul judiciar, pînă la urmă Cassius Clay reușind să fie achitat. Multă vreme de la pronunțarea sentinței el a stat departe de corzile ringului spunînd că secta sa religioasă nu-i permite să mai activeze ca sportiv. Constrîns se pare de situația sa financiară și mai ales de faptul că singura sa profesiune este cea de boxer, Clay a primit zilele trecute o nouă licență care-i va permite să urce în ring. Înainte de aceasta el a fost însă ținta foștilor săi adversari care declarau că la 27 de ani, după 2 ani de inactivitate, Clay nu mai poate da randamentul necesar și că nu are nici o șansă de a mai începe lupta pentru recucerirea coroanei mondiale a greilor. Cu două săptămîni în urmă, într-o întîlnire întîmplătoare pe care a avut-o pe stradă cu Joe Frazier, unul din campioni mondiali oficiali, Clay l-ar fi amenințat cu pumnii pe acesta spunînd..." *că va veni ziua socotelilor cînd îi va preda centura*". Vorbăreț ca și Clay, se spune că Frazier l-ar fi insultat pe ex campionul lumii și că numai doi polițiști care au intervenit la timp, au evitat un... meci neoficial, fără mănuși.

Revenind la decizia organizațiilor sportive ale statului Mississippi de a-i acorda o licență lui Clay, trebuie să arătăm că imediat acesta a declarat că nu stă cu mîinile în șolduri și că se pregătește continuu. Clay a specificat că la 15 decembrie pe ringul de la Jackson își va face reintrarea oficială. El a organizat imediat o conferință de presă și s-a fotografiat în mijlocul ziariștilor arătîndu-le noua licență, cu cuvintele: „*Acum aduceți-mi-l pe Frazier, fiindcă am dreptul să mă bat cu el!*" Aflînd de provocarea lansată prin intermediul presei, Frazier a declarat la rîndul său că va lupta cu Clay unde dorește acesta, chiar și într-un... autobuz.

Acceptarea reintrării lui Clay va face fără îndoială ordine în actuala ierarhie a boxerilor de categorie grea, unde pe bună dreptate putem afirma că, de doi ani încoace, există un adevărat haos, cauzat de jocul de culise al unor manageri și mai ales al organizațiilor sportive americane. Clay este singurul boxer care la ora aceasta poate reuni cele două versiuni și să fie recunoscut finalmente ca singur campion al lumii.

Paul WHITE

sportul în lume

T. Stama și V. Stamate transmit din Havana

Sportivii sovietici au cucerit 4 titluri mondiale

Scrima românească s-a situat pe locul IV în lume

Iată-ne ajunși la capătul campionatelor mondiale de scrimă — ediția 1969. Ultima probă, cea de spadă pe echipe a adus sportivilor sovietici cel de al patrulea titlu mondial. A fost un succes categoric, spadasinii din U.R.S.S. dominînd cu ușurință restul participanților. În semifinale ei au întrecut net echipa Suediei cu 8—2, în timp ce, în cealaltă semifinală, trăgătorii maghiari au primit o replică mai fermă din partea spadasinilor italieni (8—6).

Finala a opus, așadar, echipele Uniunii Sovietice și Ungariei, victoria înclinînd curînd în favoarea sportivilor sovietici, mai decișî și cu o excelentă orientare tactică. Scor 8—2 (Nikancikov 2 v, Paramonov 2 v Valetov 2 v, Kriss 2 v, Schmitt 2 v, Nemeryi 1 v).

Pentru locurile 3—4, Suedia a reușit să întreacă Italia cu 9—5, în timp ce pentru locurile 5—6, elvețienii au dispus de francezi cu 7—4.

Clasamentul final al probei de spadă (echipe) se prezintă astfel: 1. U.R.S.S. (Nikancikov, Paramonov, Kriss, Valetov, Matveiev); 2. Ungaria; 3. Suedia; 4. Italia; 5. Elveția; 6. Franța.

După terminarea întrecerilor, cei 255 de participanți au coborît cu toții în sală pentru festivitatea de închidere a campionatelor mondiale. Cu acest prilej, președintele federației internaționale de specialitate, dl. Pierre Ferri, a rostit o scurtă alocuțiune, mulțumind concurenților și oficialilor pentru contribuția lor la buna desfășurare a întrecerilor și i-a invitat, în încheiere, la viitoarea ediție a campionatelor, în Turcia. Totodată, dl. Ferri a înmînat delegației sportivilor sovietici „Cupa națiunilor" pentru cea mai bună comportare în ansamblul probelor.

Trebuie să spunem că într-un clasament — neoficial — întocmit de trimisul agenției France Presse la Havana — sportivii țării noastre ocupă locul IV în lume, fiind precedați de scrimerii Uniunii Sovietice, Ungariei și Poloniei.

Încheind seria relatărilor noastre de la campionatele mondiale de scrimă, vom mai comunica cititorilor noștri amănuntul că delegația sportivilor români se reîntoarce în patrie vineri seara pe ruta Havana—Praga—București. Și sperăm ca aurul floretiștelor noastre să fie întîmpinat, la aeroport, cu cele mai frumoase flori din grădinile toamnei noastre.

„VICTORIA ROMÂNCELOR A FOST SUPERBĂ"

ECOURI LA VICTORIA FLORETISTELOR NOASTRE ÎN C. M.

Agențiile internaționale de presă subliniază în comentariile lor remarcabila comportare a echipei feminine de floretă a României care a cucerit la Havana titlul de campioană mondială.

În comentariul său agenția **„Reuter"** scrie printre altele: **„România a cîștigat o medalie de aur la această ediție a campionatelor datorită echipei feminine care a smuls titlul mondial echipei URSS, campioană olimpică". Floretistele românce au obținut victoria la limită și tuș-averaj. Victoria româncelor — se mai scrie în comentariu — a fost superbă, meritată și prețioasă, mai ales că în fruntea echipei URSS se află actuala campioană mondială Novikova".**

Corespondentul agenției **„France Presse"** a remarcat ambiția excepțională și puterea de luptă a floretistelor românce care au știut să treacă peste momentele grele, să remonteze handicapul și să obțină o victorie de prestigiu. Ziaristul francez subliniază voința uluitoare a Olgăi Orban-Szabo care în meciul decisiv, deși accidentată la o mînă, s-a comportat peste așteptări în fața adversarei sale Samușenko și sobrietatea cu care a luptat Maria Vicol, autoarea a 4 victorii.

Corespondență specială pentru sportul

LA SALONIC, VA FI UN MECI AL OFENSIVEI

Întîlnirea de fotbal Grecia — Elveția, din preliminariile C. M., cu cîteva ore înaintea loviturii de începere

Iubitorii de fotbal de pe întreg teritoriul Greciei pot fi liniștiți, căci miercuri — ziua marelui meci cu Elveția — ei vor putea urmări fazele jocului, din primul pînă în ultimul minut. Pentru prima oară, televiziunea greacă va face o transmisie directă de la Salonic, inaugurînd pentru aceasta un releu special. Și pentru prima oară compania de transporturi aeriene „Olympic" a pus curse de avioane suplimentare pe ruta Atena—Salonic, pentru a suplini cererile pasagerilor ce pleacă la meci.

Toate cele 48.000 de bilete — capacitatea oficială a tribunelor stadionului Kaftantzioglou — au fost vîndute cu săptămîni de zile înainte. Atît de mare este interesul pentru această partidă de deosebită importanță pentru clasamentul final al grupei I a preliminariilor.

Fotbaliștii elvețieni au sosit luni la Atena și și-au continuat imediat călătoria spre Salonic. 16 JUCĂTORI ȘI 6 CONDUCĂTORI FORMEAZĂ CARAVANA ELVEȚIEI, CARE — CONFORM DECLARAȚIILOR FĂCUTE PE AEROPORTUL ATENIAN — PĂSTREAZĂ ÎNCĂ SERIOASE REZERVE DE SPERANȚE PENTRU CALIFICAREA ÎN TURNEUL FINAL DIN MEXIC.

Iată ce ne-a declarat antrenorul **Erwin Ballabio**, în scurta sa ședere în mijlocul reprezentanților presei:

„Victoria României în meciul de duminică I-A MAJORAT CONSIDERABIL ȘANSELE LA LOCUL ÎNTÎI. Acum, la Salonic, un meci nul ar avantaja enorm pe români, de aceea ATÎT NOI, CÎT ȘI ADVERSARII NOȘTRI GRECI, NU TREBUIE SĂ NE GÎNDIM DECÎT LA VICTORIE. SĂ ÎNVINGĂ CINE VA FI MAI BUN..."

În culise, se profilează următoarea națională elvețiană: **Kunz — Ramseier, Michaud, Tacchella, Perroud, Odermatt, Bossard, Kuhn, Künzli, Blaettler, Vuilleumier.** Echipa va juca, probabil, în tradiționala așezare a „lăcătului elvețian" 1—1—3—3—3, cu Tacchella stoper-măturător.

În ce privește echipa Greciei, au intervenit lucruri noi. A fost chemat în echipă **Giorgios Sideris**, căruia îi va fi încredințat postul de înaintaș-pivot. **Papaioanu** — în mare formă — va fi un centru retras, cu sarcini speciale de concretizare a acțiunilor ofensive, iar **Haitas** și **Domazos** rămîn ca oameni de bază în centrul terenului. Mai sînt semne de întrebare în apărare, în special la desemnarea fundașilor laterali, asupra cărora antrenorul **Lakis Petropoulos** afișează ezitări de ultimă oră.

Oricum, soarta meciului stă în forța atacului elen și în virulența contraatacurilor elveține. Va fi un meci al ofensivei!

Elie SPORIDIS
Atena, 14 octombrie

CE POATE FACE PSIHOLOGIA PENTRU SPORT?

Interviu cu prof. dr. Ferruccio Antonelli — președintele Federației Internaționale de psihologie sportivă

Unii specialiști afirmă că viitorul salt al performanțelor sportive se va datora factorului psihologic. Pregătirea fizică și tehnico-tactică se cunosc și se efectuează bine. Psihicul este zona cea mai puțin explorată și cunoscută de către știința antrenamentului sportiv. Cînd se va ajunge ca factorul psihic să fie tot atît de bine tratat, cum sînt calitățile fizice sau tehnico-tactice, atunci rezultatele sportive vor suferi încă un val de modificări deconcertante. Vă raliați acestei opinii?

— Sînt convins că proximul salt al performanțelor va fi declanșat de către ameliorarea netă a pregătirii psihologice. Cu toții cunoaștem mari atleți, pregătiți perfect, care la momentul oportun au eșuat datorită emotivității.

— Emoțiile vi se par, în materie de sport, cel mai primejdios cal troian strecurat în ființa individului?

— Da, ele pot perturba totul. Emotivitatea poate fi sesizabilă, conștientă, sau cantonată în subconștient.

Este cunoscut, de exemplu, sindromul denumit nikefobia, care se manifestă prin fobia, prin teama de adversar. Este specific sportivilor cu excelentă comportare în timpul antrenamentelor, bine pregătiți, echilibrați, plini de elan în ajunul întrecerii propriu zise, dar care, de cele mai multe ori sînt înfrînți în competiție. La prima vedere, eșecul lor pare inexplicabil, dar s-a stabilit existența unei motivații venită din subconștient. Acești oameni resimt în fața adversarului sentimentul propriu copilului în fața unui tată sever.

— Și ce poate face, în fond, psihologia pentru sportiv, domnule Antonelli?

— Este capabilă să îndepărteze obstacolul emoțiilor, să-l mențină lucid și stăpîn pe el în fața unei atmosfere ostile (produsă de un public inamical), rezistent și în stare de ripostă în fața unei excesive dorințe de victorie a adversarului. Ea este, de asemenea, capabilă să-i confere dorința de a-și exprima întreaga lui capacitate, precum și forța de a se distanța la momentul oportun, de toate celelalte preocupări, cu punct de plecare personal sau de altă natură, care ar putea să consume valențele necesare sportului.

— Vreți să spuneți că antrenamentul și concursul trebuie abordate într-o stare de detașare de tot ceea ce nu are conexiuni cu sportul?

— Sportul este domeniul în care individul trebuie să pătrundă sub simbolul libertății de opțiune, concentrat asupra sa, închis pentru solicitări care n-au contingență imediată cu momentul activității sportive. În această formă de manifestare a personalității umane există o succesiune neîntreruptă de opțiuni libere, acte care conțin libertatea ca o necesitate precum și necesitatea libertății. Individul are libertatea de a alege sportul preferat, echipa, antrenorul, modul de pregătire, libertatea de a se întrece cu un adversar, și, mai ales, libertatea de a accepta rezultatul, oricare ar fi acesta. Pentru că psihologia acceptă teza lui Pierre de Coubertin, după care în sport, principal este să participi, nu să cîștigi.

— Din păcate, ideile lui Pierre de Coubertin sînt tot mai des citate și tot mai puțin respectate și integrate în acțiune.

— Intîia regulă a sportului a fost și trebuie să rămînă aceea de a accepta rezultatul. La noi în Italia circulă o expresie, cînd vine vorba despre unele lucruri care nu pot merge întotdeauna bine, așa cum ai dori: „Nu-i nimic, e ca și-n sport".

— Sportul constituie o modalitate de afirmare a personalității. Pornind de aici, ar putea fi acceptată ideea că sportul cultivă un individualism exacerbat?

— Nici vorbă. Cu toate că în lumea atleților americani de mare competiție se spune că pentru a învinge trebuie să ai instinctul asasinului. E mai mult butadă, decît adevăr, sau, dacă vreți, expresia conține un adevăr subtil ce trebuie sublimat din sensul obișnuit al termenilor. Nu comitem o denaturare atunci cînd acceptăm că sportul este o arenă unde trebuie să opereze voința de afirmare cu orice preț. Dar, afirmația de mai sus o subordonăm întîiei legi a sportului, acceptarea rezultatului. Fixat între aceste coordonate sportul se ridică deasupra primejdiei de a deveni o școală a egocentrismului. Este, dimpotrivă, un mare producător de sociabilitate.

— Recunoașteți, probabil, că prestigiul psihologiei sportive, în genere, este încă redus. Mulți nu cred că ar avea vocație pentru acțiuni practice. Iar, pe de altă parte, oamenii cred că experiența lor e suficientă pentru a le conferi pricepere în chestiuni de psihologie.

— Freud povestește despre o tînără fată, care s-a prezentat într-o familie, unde era nevoie de o bonă. *Ai experiență în privința creșterii copiilor?* a fost întrebată. *Desigur, doar am fost și eu copil*, a răspuns fata. Tot așa judecă oamenii și psihologia. Ei consideră că știu totul, numai fiindcă au trecut prin tot felul de situații, fiindcă au experiență de viață. Realitatea e cu totul alta. Revenind la psihologie, pentru a reuși să intervenim asupra proceselor psihice nu e nici pe departe suficient să dovedim înțelegere și judecată. Priceperea în psihologie nu e ceva înnăscut. Se dobîndește după studii îndelungi și complexe, psihologia fiind o știință și numai cei ce o cunosc ajung să înțeleagă cîte noțiuni, concepte și domenii au concurat la personalizarea ei.

— Cum să-i convingem pe antrenori?

— Există antrenori „fac totum". Ei se cred competenți și în chestiuni medicale, prescriu tratamente, stimulatoare de efort, dopante sau nedopante, fac și pregătire psihologică, pe scurt revendică o arie de competență pe care nici savanți eminenți nu și-o atribuie. Tipul vizat e foarte primejdios pentru sănătatea biologică și psihică a sportivilor. De regulă, sînt oameni vîrstnici, înapți să se mențină în cadența progresului științific. Speranța ne-o investim numai în noile promoții de antrenori, care trebuie instruite în concordanță cu volumul și profunzimea cunoștințelor moderne.

— Ați amintit de Freud. Apreciați că psihanaliza ar putea face sportului unele sugestii interesante?

— Activitatea sportivă este legată de esența umană. În cadrul ei se manifestă instinctul de a depăși pe un altul, pornirea de a compensa frecventul complex de inferioritate, precum și veritabile furtuni emoționale. Psihanaliza este în măsură să influențeze favorabil o serie de fenomene negative producătoare de obsesii și dorințe refulate, în stare să conducă la perturbarea comportamentului. Atari fenomene apar în conștiința și în subconștiința sportivului. În acest sens, ea mi se pare categoric aptă să contribuie la efectuarea pregătirii psihologice.

— Cum vedeți relația psihologie-pedagogie? În ce măsură prima disciplină poate contribui la educație?

— Scopul principal al psihologiei nu este ameliorarea performanței, ci asigurarea unei sănătăți mintale a populației sportive. Pedagogia modernă este psihopedagogie sau nimic.

Romulus BALABAN

BARAJUL PETROSIAN—POLUGAEVSKI!

A luat sfîrșit cea de-a 37-a ediție a campionatului unional de șah. Pe primul loc s-au clasat la egalitate Petrosian și Polugaevski — 1 puncte din 22 posibile. I-au urmat în clasament — Gheller, Smislov, Taimanov 13½ p, Stein 13 p, Balașov, Platonov, Holmov 12½ p etc. M. Tal s-a clasat pe locul 14 cu 10½ p. Pentru atribuirea titlului de campion Tigran Petrosian și Lev Polugaevski vor susține un meci de baraj de 8 partide.

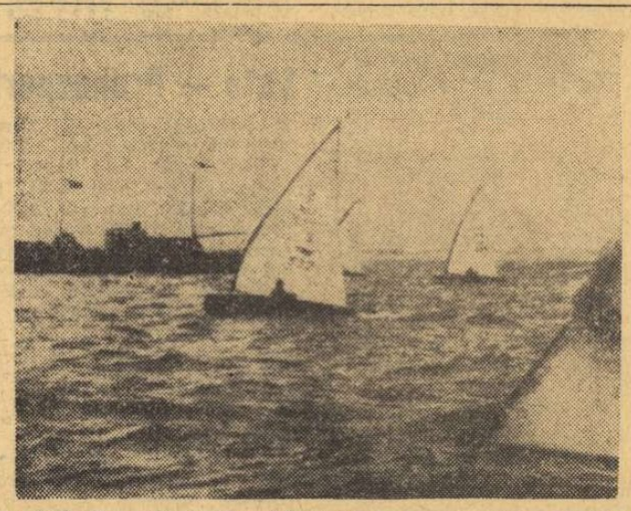

Pe valurile agitate ale Atlanticului, în apropiere de Port Hamilton (Bermude), s-a decis lupta pentru desemnarea campionului mondial de yachting la clasa „finn". Iată, în prim plan, pînza ambarcațiunii suedezului Thomas Lundquist, noul campion, student la Universitatea din Goteborg, care readuce în Europa titlul după o întrerupere de 13 ani

Telefoto: A.P.-AGERPRES

FLORIN GHEORGHIU SE MENȚINE ÎN PLUTONUL FRUNTAȘ

ATENA, 14 (Agerpres). — După 9 runde și disputarea partidelor întrerupte, în turneul zonal de șah de la Atena conduce Jansa (Cehoslovacia) cu 7 p, urmat de Gheorghiu (România), Spiridonov (Bulgaria) cu cîte 6 p.

Rezultate înregistrate în partidele întrerupte: Olafson — Forintos 1—0; Pedersen — Spiridonov 1—0; Csom — Wright 1—0.

DOUĂ LIDERE ÎN ZONALUL FEMININ DE ȘAH

PRAGA, 14 (Agerpres). — În turneul zonal feminin de șah de la Veselina-Morave (Cehoslovacia) s-au disputat partidele întrerupte din rundele anterioare. Malipetrova a cîștigat la Asenova, Vreeken la Lazarevici, Belamarici la Haroldson și Honfi la Vreeken. Radzikowska a învins-o pe Haroldson. A fost consemnată remiză în partidele Eretova — Honfi și Honfi — Malipetrova. Partida dintre Suzana Makai și Malipetrova s-a întrerupt pentru a doua oară.

După șase runde, în clasament conduc Belamarici (Iugoslavia) și Just (R. D. Germană) cu cîte 4 puncte, urmate de Vreeken (Olanda), Malipetrova (Cehoslovacia) 3½ (1) p, Margareta Teodorescu (România), Radzikowska (Polonia), Vekralova (Cehoslovacia), Honfi (Ungaria) 3½ p, Suzana Makai (România) 2 (1) p.

fotbal meridiane

SUEDEZII ȘI-AU ÎNCHEIAT PREGĂTIRILE

Echipa Suediei și-a încheiat pregătirile în vederea meciului pe care îl va susține astăzi la Stockholm cu selecționata Franței, în cadrul preliminariilor campionatului mondial. În ultimul joc de verificare, selecționabilii suedezi au întrecut cu scorul de 3—0 (0—0) formația A.I.K. Stockholm. Partida s-a desfășurat în două reprize a cîte 20 de minute.

U.E.F.A. VA DECIDE

Miercuri, la Basel, o comisie specială a U.E.F.A. va asculta raportul arbitrilor meciului de fotbal Cagliari — Aris Salonic, din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor". După cum se știe, meciul a fost întrerupt în minutul 75 în urma unui scandal. La întrerupere, tabela de marcaj indica 3—0 în favoarea fotbaliștilor italieni (în primul joc cele două echipe terminaseră la egalitate: 1—1). Comisia U.E.F.A. urmează să omologheze sau nu rezultatul de pe teren și să treacă la o serie de sancțiuni.

SURPRIZE ÎN CUPA ELVEȚIEI

În cadrul optimilor de finală ale „Cupei Elveției" au fost înregistrate două mari surprize: formațiile Wettingen și Fribourg (care activează în prima divizie) au pierdut cu 0—5 și 1—3 la echipele din divizia secundă, Sion și respectiv Neuchatel. Alte rezultate: Basel — Grenchen 3—2; Bellinzona — Lugano 0—3; Winterthur — Servette Geneva 1—1, Zürich — Grasshoppers 5—1.

CAMPIONATE

NORVEGIA. — În etapa a 17-a a campionatului norvegian, lidera clasamentului, Rosenborg Trondheim, a cîștigat în deplasare cu 1—0 în fața formației Lyn Oslo. Viitoarea adversară a echipei Dinamo Bacău în „Cupa europeană a tîrgurilor", formația Skeid Oslo, a terminat la egalitate (3—3) în deplasare cu Hoedd Ulsteinvik. Alte rezultate: Fredrikstad — Start Kristiansand 3—1; Stroemsgodset Drammen — Sarpsborg 2—2; Viking Stavanger — Brann Bergen 0—0. În clasament conduce Rosenborg cu 27 p, urmată de Stroemsgodset — 22 p, Skeid Oslo, Fredrikstad — 20 p etc.

Brazilianul Nino Eidinilson, noua achiziție a clubului Girondins de Bordeaux, va mări numărul de jucători sud-americani în campionatul francez

CEHOSLOVACIA — (etapa a 16-a): EVB Žilina — Lokomotiv Kosice 2—0; Sparta Trnava — Trencin — Tatran Prešov 1—1; Spartak Trnava — SONP Kladno 3—1; Slavia Praga — Slovan Bratislava 0—2; Dukla Praga — SKLO Union Teplice 0—0; Inter Bratislava — Sparta Praga 3—0; Banik Ostrava — Bohemians Praga 0—1. În clasament: Spartak Praga, 16 p, Slovan Bratislava, ZVB Jilina, 15 p etc.

IUGOSLAVIA — (etapa a 9-a): Vardar — Partizan 1—2; Bor — Sarajevo 3—0; OFK Beograd — Vojvodina 0—0; Maribor — Zagreb 1—0; Velez — Sloboda 3—1; Dynamo — Hajduk 3—1; Zelezniciar — Radnicki Niș 4—1. Clasament: Dynamo, 14 p, Zelezniciar, Radnicki Niș cîte 13 p etc.

UNGARIA — (etapa a 24-a). Liderul clasamentului, Ujpesti Dozsa, a terminat la egalitate, 0—0, în deplasare cu Tatabanya, iar Salgotarjan a pierdut pe teren propriu cu scorul de 0—4 în fața formației Komlo. Alte rezultate: Pecs — Dunaujvaros 2—0; Diosgyör — Csepel 2—0; Szombathely — Honved 1—1; Eger — Raba 0—2.

Conduce Ujpesti Dozsa cu 40 p, urmată de Honved cu 37 p, Ferencvaros — 36 p etc.

SPANIA — (etapa a 5-a): Real Madrid a învins cu 3—1 în deplasare pe Pontevedra, iar Sevilla a terminat la egalitate, 0—0, pe teren propriu cu Granada. Alte rezultate: Coruna — Las Palmas 0—0; Atletico Bilbao — Elche 2—0; Real Sociedad — Barcelona 1—0; Atletico Madrid — Mallorca 3—1; Valencia — Celta Vigo 0—0; Sabadell — Saragossa 1—1. În clasament: Real Madrid cu 8 p, Sevilla, Atletico Bilbao și Atletico Madrid cîte 7 p etc.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 25—27, București